

رئیس فدراسیون فوتبال عراق:
**عربستان هم
به دنبال
کشور ثالث باشد**

وطن امروز

روزنامه صبح ایران

VATANEMROOZ.IR

با اعلام نتایج دور دوم انتخابات ترکیب مجلس دهم مشخص شد

اکثریت نسبی اصولگرایان

■ ۱۱۸ کرسی به اصولگرایان و ۹۶ کرسی به ائتلاف امید رسید
■ ۵۵ نماینده مستقل و ۲۰ نماینده از اعتدالیون هستند
صفحه ۲

VATAN-E-EMROOZ ■ Vol.08 ■ No.1872 ■ Sun.May.01.2016 ■ ISSN:2008-2886

۱۱۷۲ سال و ۱۳۳ روز گذشت

یکشنبه ۱۲ اردیبهشت ۱۳۹۵ ■ ۲۳ رجب ۱۴۲۷ ■ اول مه ۲۰۱۶ ■ سال هشتم ■ شماره ۱۸۷۲ ■ صفحه ۱۶ ■ ۱۰۰۰ تومان

تیترهای امروز

رابرت فیسک، تحلیلگر سرشناس طرح تحول اقتصادی عربستان را تبلیغاتی می‌داند

خمار نفت

■ چشم‌انداز عربستان ۲۰۲۰
همان کتاب سبزه دیکتاتور لیبی است
توهم بن سلمان یاد آور سرهنگ قذافی

صفحه ۱۵

رئیس سازمان پدافند غیر عامل کشور:

شاپرک مجوز نرم افزار آمریکایی ندارد

صفحه ۳

انتشار بخشنامه کم سابقه سازمان امور مالیاتی

آغاز سرکشی به حساب‌های بانکی

صفحه ۱۶

آمریکا با ورود سازمان ملل به ماجرای سرقت ۲ میلیارد دلار اموال ایران مخالفت کرد

نه به دیرکل

صفحه ۲

۱۰۰ روزگی برجام و اثبات چندباره غیرقابل اعتماد بودن آمریکا

■ مهدی مهدوی‌گرگانی

ظریف همچنین گفت با حکم اخیر دیوان عالی آمریکا «کل احترام(ب) به دستگاه عدالت آمریکا از بین رفت».

اظهارات وزیر امور خارجه درباره اجرای برجام در دولت اوباما و رای اخیر سیستم قضایی آمریکا دربردارنده این کد است که آقای ظریف به دولت باراک اوباما امیدوار است و تا قبل از حکم اخیر دیوان عالی آمریکا، به سیستم قضایی و عدالت آمریکا اعتقاد داشته است! این در حالی است که قبیل و بعد از حصول توافق هسته‌ای منتقدان و دلسوزان بارها بر غیرقابل اعتماد بودن غرب و بویژه آمریکا (چه دموکرات و چه جمهوری خواه) تاکید کرده بودند و همچنان بر آن اصرار دارند.

باید یادآوری کنیم روزی نیست که سنا و مجلس نمایندگان آمریکا طرحی ضدایرانی در دستور کار نداشته باشند، سیستم قضایی آمریکا نیز هر چند وقت یکبار یک حکم جدید علیه جمهوری اسلامی ایران صادر می‌کند، مانند حکم مضحک درباره مشارکت ایران در حادثه ۱۱ سپتامبر و حکم اخیر درباره انفجارهای بیروت که به مجازات ۲ میلیارد دلاری علیه ایران منجر شد. دولت آمریکا در جریان اجرای برجام نیز رویکرد خود را در قبال ایران مثل همیشه اثبات کرد. در واقع می‌توان گفت مجموعه قوای سه‌گانه آمریکا به صورت یک ماشین ضدایرانی هماهنگ عمل می‌کنند. گویی نوعی تقسیم وظایف بین آنها وجود دارد تا پازل طرح‌های بلندمدت آمریکا علیه جمهوری اسلامی ایران به نوبت از سوی هر یک از آنها تکمیل شود.

دولت به جای اینکه به فکر حل مسائل دیگری با آمریکا باشد باید به فکر این باشد که بیشتر در باتلاق برجام فرونهد. آقایان روحانی و ظریف باید جز ضرر برای منافع ایران چیزی در برداشته را بزرگ و اجرای تعهدات ایران را متوقف و آن را منوط به اجرا شدن تعهدات طرف مقابل کنند.

تعهدات آمریکا و ایران در توافق تاکید کردند اما دوستان دولت با خوش خیالی از کنار این تاکیدات به سادگی گذشتند.

اکنون دیگر فرصت پرداختن به گذشته نیست و باید به حال و آینده فکر کرد. منظور مقدمه گزارش این بود که گفته شود هشدارها و انتقاداتی که مطرح شده بود برخلاف اظهارات دولت، از روی بغض و کینه نبود و اکنون مشخص شده است همه آنها درست و بجا بوده است.

اکنون زمان آن رسیده است که دولت به حقانیت منتقدان ایمان بیاورد و دست از خوش خیالی بردارد و اقدامات آمریکا علیه ایران را بزرگ سیاسی و ماله کشی نکند.

آمریکا همواره نشان داده بدترین کار را همیشه در بدترین زمان ممکن انجام می‌دهد. حکم اخیر دیوان عالی آمریکا و سرقت ۲ میلیارد دلاری از اموال ایران توسط آمریکا درست زمانی اعلام شد که محمدجواد ظریف، وزیر امور خارجه کشورمان به نیویورک سفر کرده بود و قصد داشت درباره موانع آمریکا در مسیر اجرای برجام مذاکره کند. با این وجود وی همچنان نسبت به نیت واشنگتن ابراز امیدواری می‌کند! ظریف در مصاحبه با آخرین سال حضور باراک اوباما و جان کری در دولت است. شما فکر می‌کنید یک رئیس‌جمهور جدید، خواه دموکرات باشد یا جمهوری خواه، چه معنایی در آینده فرآیندی خواهد داشت که در دوران اوباما شروع شد؟ گفت: «من بیشتر تمایل دارم این فرآیند در دولت اوباما به ثمر بنشیند. اعتقاد من این است که اگر چنین شود، رؤسای جمهوری آینده ایران و آمریکا، هر دو، محافظت از آن اتوافقی و ضمانت ادامه آن را در راستای منافع‌شان خواهند داد، چون ما عقیده داریم این توافق خوبی است».

گزارش امروز

در حالی که ۱۰۰ روز از آغاز اجرای برجام می‌گذرد، ایالات متحده آمریکا درست در همان مسیری پیش می‌رود که پیش از این، منتقدان آگاه و دلسوز داخلی در خلال مذاکرات یا بعد از حصول توافق هسته‌ای گفته یا درباره آن هشدار داده بودند.

اکنون اگر به پشت سر نگاه کنیم، باید بگوییم مشکلات برجام، درست از توافق ژنو در ۳ آذر ۹۲ آغاز شد؛ جایی که آمریکا و متحدانش بنیان توافق هسته‌ای را گذاشتند. همان زمان درباره ایرادات و اشکالات فاحش توافق ژنو بسیار گفته شد و البته دولت وعده داد ایرادات موجود در توافق را برطرف کند اما اکنون که به توافق، نحوه اجرا و زمانبندی آن نگاه می‌کنیم متوجه می‌شویم برجام دقیقاً همان توافق ژنو و کامل شده آن در لوزان است.

آقای دکتر روحانی در سخنرانی خود بعد از توافق لوزان بیان داشتند همه تحریم‌ها در همان روز اجرای توافق لغو می‌شود. براساس اظهارات رئیس‌جمهور در آن زمان، تعهدات آمریکا به ایران باید همزمان با تعهدات ایران اجرا می‌شد. ایراد توافق لوزان هم مانند «ژنو»، در مسائل کلی نبود بلکه در جزئیات آن نهفته بود؛ جایی که با عبارت‌سازی و بازی با کلمات، روز اجرای توافق را از روز اجرای تعهدات ایران متفاوت کردند. البته در همان زمان بارها هشدار داده شد اگر توافق هسته‌ای قرار است براساس لوزان چیده شود، توافق کاملاً نامتوازن، نامتعادل و غیرهمسنگ خواهد بود. مقام معظم رهبری در فرمایشات ابتدای سال ۹۴ (درست ۱۳ روز قبل از توافق لوزان) بر این موضوع تاکید کردند که رفع تحریم‌ها جزو مذاکره است و نه نتیجه آن و اینکه آمریکا می‌گوید ما بعد از اینکه ایران به تعهدات خود عمل کرد تحریم‌ها برمی‌داریم، غیرقابل قبول است. حضرت آیت‌الله‌العظمی خامنه‌ای بعد از توافق لوزان نیز بارها در بیانات‌شان نسبت به همزمان بودن

یک دولت پر از ضرب‌المثل

■ میکائیل دبانی

نگاه

۱- دو میلیارد دلار اموال به سرقت‌رفته از ایران توسط آمریکا امروز نقل محافل سیاسی و رسانه‌ای است، اگرچه همه می‌دانند از دولت اصلاحات تا دولت یازدهم هر کس سهمی از تقصیر را دربارۀ این انفساق دارد اما روزهای ابتدایی اعلام این خبر به‌جای آنکه همه به دنبال دزد باشند، دنبال رفع اتهام از خود بودند، یکی دولتی را که رفته سهام خریده مقصر دانست، یکی دولتی که سهام را بیرون نکشیده و یکی هم دولتی را که توافق نیم‌بندی را نوشته که مبتنی بر آن هیچ اقدامی نمی‌شود کرد دولت هم که کمیته‌ای درست کرده تا پیدا کند مقصر این ماجرا کیست و در همه این رفت و برگشت‌های رسانه‌ای آن که راست راست می‌گردد، دزد سر گردنه است؛ اما در این بین اظهارات جناب روحانی و وزیر

محرش از همه جالب توجه‌تر بود.
۲- آقای روحانی پنجشنبه گذشته در جمع منتخبان شوراها گفت: «چرا ما نباید حواسمان جمع آن ظالم‌ها باشد، اگرچه ما اقدام آنها را محکوم می‌کنیم و از نظر ما بی‌ارزش است و دولت این مساله را دنبال خواهد کرد اما ما که در برابر آمریکا این همه مشکلات داریم، خواهیم داشت، چرا باید مانند مثل معروف، گوشت را جلوی گربه بیندازیم و انتظار بلعیدن نداشته باشیم؟ چه کسانی پول را براند جایی که آمریکا می‌توانسته آن را بردارد؟ بعد از آن همه هشدارهایی که در سال‌های ۲۰۰۷ و ۲۰۰۸ داده شد، چرا اقدامی صورت نگرفت».

جناب روحانی معترض است که «چرا گوشت را دم دست گربه می‌گذارید؟» اما آیا روحانی باید نسبت به این مساله معترض باشد یا اساساً کسی که خودش برجام را دودستی برای گربه لقمه گرفته است نباید پاسخگو باشد؟ آیا در جواب این حرف جناب رئیس‌جمهور نباید گفت «طلب خورده منع رطب کی کند؟» چرا که اساساً اگر می‌دانستید آمریکا گربه است و می‌دانستید گوشت را نباید دم دستش قرار دهید، برای

www.vatanemrooz.ir

۰۹۲۰۳۰۳۳۹۳۰

دریافت پیام‌های شما
در شبکه‌های اجتماعی

سلام وطن
۶۶۴۱۳۹۴۲

پیامک خوانندگان
۱۰۰۰۲۳۳۱

روزنه

تبعات توافق هسته‌ای بر فرهنگ و اقتصاد ایران

از مصرف‌گرایی تا تغییر ذائقه فرهنگی

■ سعید ملکی

دوام حیات نظام سرمایه‌داری غرب به حضور در همه گستره جهان وابسته است، به عبارت بهتر، حضور در عرصه جهانی و گشایش اقتصاد دیگر کشورها تنها راهی است که می‌تواند شرایط لازم را برای انباشت سرمایه در غرب و توزیع نایز ترث فراهم کند. از این رو است که به دنبال هرگونه فرار داد یا توافقی که غربی‌ها با کشورهای مخالف و مقابل خود می‌بندند، تلاش می‌کنند زمینه‌های حضور اقتصادی خود را نیز مهیا کنند. همچنان که در پی توافق «گورباچف» و آمریکا، «مک‌دونالد» بازار شوروی را قبضه کرد. از همین‌رو است که حتی زمانی که غربی‌ها همزمان با توافق هسته‌ای با ایران سخن از بازی برد-برد به میان می‌آورند، در ازای رفع تحریم، علاوه بر جلوگیری از توسعه کشور، چشم طمع به اقتصاد و بازار آن نیز داشتند. آنان به دنبال آن هستند که در شرایط گشایش اقتصادی، کشوری که به بازار جهانی متصل شد، بیش از آنکه به تولید بیندیشد، مصرف را در جامعه خود نهدینه کند. برخلاف آنچه در ابتدای امر، از تصور مفهوم مصرف به ذهن متبادر می‌شود، این واژه صرفاً کلمه‌ای اقتصادی نیست، بلکه از بار معنایی سیاسی و فرهنگی نیز برخوردار است. در واقع، اگرچه در نظام سرمایه‌داری اقتصاد پایه و زیربنایست اما حوزه‌های فرهنگی و سیاسی نیز در خدمت این زیربنای قرار می‌گیرند. به عبارت دیگر نفوذ فرهنگی و سلطه سیاسی برای تسلط اقتصادی بر یک کشور لازم و ضروری است؛ امری که در شرایط پسارجام نیز به وضوح قابل مشاهده است.

وجه سیاسی مفهوم مصرف را می‌توان در تعاملات دیپلماتیک با ایران دید. ناگفته نماند سرآز بر شدن سیل دیپلمات‌ها از کشورهای صاحب‌امتی چون فرانسه و آلمان و ایتالیا تا کشورهای چون اتریش و دانمارک و یونان، نشان از آن دارد که قصد غرب از تأیید برجام تنها رفع خطر دروغین نظامی - هسته‌ای ایران نیست^(۱) بلکه ایجاد بازار جدید برای تولیدات غرب بجزآن‌زده نیز مورد توجه ویژه بوده است. اما در کنار این رویکردهای سیاسی و اقتصادی، آنچه مورد غفلت قرار گرفته، رویکردهای فرهنگی غرب در توسعه روابط با ایران است. همان‌طور که گفته شد مفهوم مصرف، بار فرهنگی نیز دارد.

ادامه در صفحه ۵